

PERŽVALGA.

Neseniai teko sužinot, jog garsus mūsų „kunigaikštis“ A. Jocis atidengia vėl naujus laukus lietuvių milijonierių augimui ir atgaivina dingusią firmą „Universal Mercantile Association“, kuri pernai Brooklyne tiek triukšmo pridarė. Šiuom sykiu ta firma atgimsta po tuom patim vardu Philadelphijoje. Jos galva jau dabar matyt ne Menčikov, ne Vytautas, bet tikras A. Jocis, kurs net kreipėsi prie „Vienybės Liet.“ su priekabe, kad kas kitas mus laikraštyje panaudojęs Brookliniškės jo firmos apgarsinimo electroplates.

— Mūsų dienraščiai net tam tikras rubrikas įvedė, kur paskutinėse savaitėse skelbia kurir kiek yra atleidžiama nuo darbo žmonių. Vakarinių geležinkelių darbai sumažinta, pradėtieji tiltai ir vedimai naujų linijų pamesta — viso apie 10.000 žmonių atleista. Pusė tiek darbininkų paleista bedarbėn ant „Southern Pacific“ ir apie 4.000 — ant „Union Pacific“ geležinkelių. Pensylvanijos geležinkeliai irgi tuom patim žada savo darbininkus palinksmint ateinančią savaitę. Teip kad per šias dvi krizio savaites bus ant Amerikos geležinkelių išmesta nuo darbo apie 25.000 žmonių. Ir kitose pramonėse baisi bedarbė sparčiai plėtojasi.

— „Šaltinis“ nuolat atsi-randa abėjotojų apie katalikų dogmas. Tokius svyruotojus ramina ir veda ant kelio atsidėjęs — kun. P. Bučys, Peterburgo dvasiškosios Akademijos profesorius. Jo aiškinimai neretai charakterizuoja juokingą jo supratimą paties tikėjimo ir stoką net elementariškosios liogikos (nuoseklumo). Antai „Š.“ 42-ame No.

aiškina „Sodietei“: 1) Dėlko Dievas neleidęs moterei buti kunigu, — tai dėlto, kad moterims tada girdi butų blogiau, nes pats kun. B. esąs gana matęs, kad valdininkės moteris esą vis dėl moterų skaudesnės... Gerai, priimkim tą už gryną pinigą: tat pats kun. B. jau pripažįsta reikalingumą — moterims kunigų vyrų, ir vyrams kun. moterų, — liogiškai: lytis lyti turi valdyt ir pasitarnaut... 2) „Sodietė“ užklausia: ar ne dėlto katalikų bažnyčioje moteris laikomos už nelygias su vyrais, kad jos yra silpnesnės, — nes ir zaltys mat rojuje, tą žinodamas, nelindo prie Adomogundyti, bet prie Jievos. Čia kun. B. štai kaip išsiriša: moteris esą nors silpnesnės, bet lygios, nes ir karaliai esą už kareivius silpnesni, bet prieš Dievą visi lygūs. Tat moteris lyginasi karaliams. Gerai. Bet tai vėl patvirtinimas to, kad tik moteris gali but kunigais ir valdyt vyrus kaip karaliai valdo kareivius. 3) Sodietė tvirtina, kad moteris sugenda ne pačios per savę, bet vyrai ją, kaip silpnesnes, sugadina. Kun. B. tą užginčija ir priveda tarp ko kito net štai kokį argumentą, kad daugybė bankierių ir kasierių išbėgą Amerikon su pinigais, ir esą „vogimo gundytojos tankiausiai buta moteriškos“!.. Kaip dėl akademijos profesoriaus kazi tik ar ne perskystas vyrų apginimas: jeigu Europos bankieriai ir kasieriai teip enatlyvi, tai kodėl jie nepaduoda pačioms gundytojoms ir pinigų neišleidžia jų vienų Amerikon, o patįs su enatomis ir stiprumu kodėl nepasilieka namie? — Ar šiaip ar teip, bet jeigu jau dvasiškosios akademijos apginkluoja savo profesorius tokiais paviršutiniaisiais argumentais, tai neįstabu, kad net dievočiausioje Lietuvoj gimsta visoki svyruokliai.

— „Šaltinis“ 42-ame No. ant viršutinio lapo sušunka: „Padėkite Lietuvą atgaivinti!“ Skaitant toliau pasirodo, kad „Š.“ noripad aryt sau reklamą ir vardan popiežiaus jubilėjaus nulesdamas laikraštį 10 kap. pigiaus, nori sau skaitytojų pasigraibstyti. Tai „Lietuvos atgaivinimas!“ „Nedėdienio Skaitymai“ (teipat kunigų laikraštis) netveria pavydu ir šiaip išmetinėja „Šaltiniui“: „Tokį pasielgimą skaitome mes nesutin kančiu su dora, kurios reikalaujame nuo katalikiško laikraščio, išleidžiamo ne dėl pelno, bet dėl suteikimo žmonėms doro pasiskaitymo. Tuo labiau keistas išrodo toks skaitytojų viliojimas, kad prie jo prikergtas popiežiaus jubilėjus, kuris juk gi apvaikščiojamas ne dėl „Šaltinio“ skaitytojų padauginimo.“ Tą perskaitęs „Šaltinis“ susizgribo ir visai atvirai pasiaiškina (42 No.) kad šaukimas talkon „prikelti Lietuvą“ reiškia norą „suzadinti žmonių širdise“ meilę prie Rymo popiežiaus ir tik apgailistauja, kaip „Nedėl. Sk.“ to nesuprato! Rymo popiežius ir Lietuva, „Šaltiniui vienas ir tas pats. Neblogai ir tas.

— Tiek daug išginčyta ir svarstyta Am. Liet. Susiv. problema — nupirkimas „lietuviškos kolonijos“ girdėtis jau eina prie uztvirtinamojo galo: sako tam tinkama farma tapė apklausta Philadelphijos apielinė (nuo miesto 90c. nuvažiuot), apie 300 akrų žemės, apie 18.000 dol. kaštuosianti. Spal. 17 d. tam tikslui išrinktoji komisija ir A. L. S. centr. komitetas buvo susi-žiavę Philadelphijoje ir sutaisę busimai kolonijai su prieglaudos namu, šiokius įstatus: 1. Užlaikymas Prieglaudos Namo remiasi antvisų A.L.S. sąnarių. 2. Tuo laiku kiekvienas A.L.S. sąna-

rys mokės Prieglaudos Namo užlaikymui po 10c., kol reikės. 3. Užlaikymui eis įplaukos iš pačios žemės kolonijoje ir pašalinės aukos. 4. Teipgi eis ant to ir tų sąnarių posmertinė, kurie gaus šioje įstaigoje prieglaudą. Paskui eina išlygos ant kokiųbus paliegėliai prijemami:

1) A.L.S. Prieglaudos Namoose bus priimti lietuviai be skirtumo lyties, nustoję sveikatos, negalintys pragyvenimą patįs pasidaryti; 2) bus priimami A.L.S. sąnariai ir tų draugysčių sąnariai, katros bus įnešusios užsilaikymui Prieglaudos Namo tam paskirtą mokestį per seimus; 3) įstojanti A.L.S. sąnariai į Prieglaudos Namą paveda savo visą posmertinę Prieglaudos Namo fondą; 4) mirus sąnariui A.L.S. palaidoja ir jo posmertinė liekasi išmokėta prieglaudos Namo fondui; 5) Sąnarys esantis Prieglaudos Name, pagal norą gali iš jo išeiti ir kada nori — vėla sugrįžti; 6) Prieglaudos Namas nededa iškaščių kelionei pribūnančio sąnario į Prieglaudos Namą; ir 7) vidurinė Prieglaudos namo tvarka, tvarkos įstatai bus apdirbti per tam tikrą komisiją arba seimus, kada jau bus apipirkta Prieglaudos Namui žemė. Pasirašo komisija:

A. B. Strimaitis,
M. Urlakys,
M. J. Damijonaitis ir
Theo. R. Dudas.

— „Liet. Kurj.“ paduoda skaitlių paskutinių aštuonerių metų žydų išėivystės iš Lietuvos. Teip kad sulyginus su metais pirmesniais, pastarieji daug skaitlingesnius burius žydų iš Lietuvos išveja. Metuose 1899, vienon Šiaurinen Amerikon išbėgo žydų 24.275 ypatos. Bet jau metuose 1905 skaičius žydų išėivų iš Lietuvos pasiekia 100.000 ypatų, o m. 1906 — 200.000. Tas tik

Amerikon. Jeigu pridėt žydus išbėgėlius Anglijon, Kanadon, Afrikon ir į kitas pasaulio dalis, tai susidaro milžiniška skaitlinė. Po konstitucijos laikų ypatingai minios žydų išėivių sutirštėjo — Vienok tos nelaimingos ir persekiojamos tautos žmonių Lietuvoje nėra nė žymės sumažėjimo.

— Pora savaitėių atgal minėjome apie išleistą „Vilties“, naujo tridieninio laikraščio Vilniuje atsišaukimą. Dabar gavome jau ir 1-mą numerį. Apie tą laikraštį jau vos dar jam apsiskelbus eisiant, atsirado Lietuvos laikraščiuose šnekų. Daugiausia buvo balsai gana nedraugiški. Mat leidžia tam tikra piniguočių akcijonierių draugija, kurioje didesnė dalis — kunigai (kunigų esą 138, o svietiškių — 29 ypatos). Taigi pirmėivių lietuvių nuomonėje, „Viltis“ busianti kunigų laikraščiu. Bet, kas įdomiau, tai kad ir patys kunigų laikraščiai (pav. „Draugija“) gana šiurkščiai „Viltį“ pasitiko. Tas jau tiesiog nesuprantama: juk kun. Tumas yra „Vilties“ dvase, ir pats pirmasis šio laikraščio numeris atšviečia nė daugiau, nė mažiau, kaip krikščioniškąj demokratizmą, kurs neseniai nusišalino nuo Vilniaus padangės sykiu su mirtimi nabašnikų „Vilniaus Žinių“, kurias kunigai ir „Draugija“ pirmiau kaip įmanydami šildė. Iš kur tokia staigi pas kunigus permaina? Kad „Viln. Žinios“ (ypač po šių paskutinių laikų dvasiško savo atsigimimo) „Viltį“ pakedena, tai suprantama dėlko: 1) atsirado pašonėje konkurentė, ir 2) pati „Vilties“ pakraipa iššaukia persimainusių „V. Ž.“ antagonizmą. Tas pats išaiškina ir „Liet. Ukininko“ bei „Žarijos“, kaip kairiųjų organą šaltą „Vilties“ pasitikimą. Iš tikro, nė vienas da Lietuvos

laikraštis užgimdams nerado tiek priešų, kiek „Viltis“. Ar jis išteisins tokią prieš savę antipatiją, parodys tolimesnės jos busena ir darbai. Kunigų dvasė kad ir jau pirmame numery viršija, bet iš to dar negalima atidaryt užpuolimo ugnį. Ypač, kad ir patys kunigai jau užpuala. Gal povaliai tas krikščioniškasis „demokrati zmas“ išdules iš „Vilties“.

— „Kovos“ N. 43 atspauzdinta Liet. Soc. Sąjungos 2-ras referendum (perbalsavimas), kurs ejs dėlei klausimo: ar perkelt šį laikraštį iš Philadelphios į kitą kokią vietą, ar ne. Davė balsų 395 sąnariai, iš kurių: 367 reikalavo „Kovą“ palikt Philadelphijoje, o 21 balsavo, kad perkelt. Kuopų LSS. yra regis, apie 80. Formališkai balsavo regis tik 31.

Iš Lietuvos.

I. Suvalkų gubernijos mažųjų žemių įgaliotinių rinkimai.

Kalv. pav.: Liudvinavo valsč.—A. Bulota (buvusis II. dumos atstovas) ir N. Oleininkas — pirmėivis.

Neįvyko rinkimai šiuose valsčiuose: Alyto, Nadnemensko, Padavinio ir Janavo. Kaip girdėt iš visų 15 valsčių išrinkta tik 4-se.

Naumiesčio pav.: Griškabudžio v. — Šipaila — kairysis, kito pavardė nežinoma — neaiškus; Zyplių — J. Mureika ir J. Lauzauninkas — nežinomi.

Senapilės pav.: Javaravo — Kičas — neaiškus ir Tatorius — neaiškus — Antanavo — Andrius Dembinskas — pirm. ir Juozas Deinora — neaiškus. Neįvyko rinkimai: Gudelių, Garliavos, Kvietiškių ir Šunskų valsčiuose.

Vilkaviškio pav.: Bartininkų valsč. — d-ras J. Basanavičius — tautininkas; Lanke-

liškių — J. Vitkauskas — pirm.; Gižų — J. Bendoraitis — kairysis; Vilkaviškio — Andrius Bukoveckas ir M. Čizauckas — abu pirmėiviu.

Neįvyko rinkimai Paezerių valsč.

Sako, buk pavieto viršininkas ant neatvykusiųjų uždėsiąs po 1 rublį pabaudos.

II. Didžiažemių rinkimai.
Naum. p.: Šilgalių valsč. išrinko 39 rinkikus (pereitaisiais rinkimais — 60); Zyplių — 27 (per. rin. buvo išrinkta perpūs daugiau); — 10 kidulių (rinkėjų tik šešta dalis teatvyko); Tamošbudžio — 7; Gelgaudškio — 15; Griškabudžio — 19 — (rinktų teatvyko koks trečdalis).

Senap. p.: Aleksoto ir Garliavos v. teišrinko 12 rinkikų (turi but — 70; Antanavo — 8 (turi but — 28); Pilviškių — tik 6.

Vilkaviškio p.: Alvito v. — 21; Žaliosios — 14; Vilka viškio — 40.

Visų trijų pavietų pažymetuose valsčiuose nuo didžiažemių išrinkta rinkikais į pavietą daugiausia kuniginiai — atžagarieviai, tamsuoliai, nieko neskaitantieji, tik ziną išsigert, ir nebutus daiktus apie dabartinius politiškojo gyvenimo apsišėikimus plepėt. Žinoma, yra tarp išrinktųjų ir apsiškaičiusių ir suprantančių dabartinio momento reikalus, bet tokių maž.

Kauno dvarininkų rinkimai. Jau žemvaldziai išrinko savo rinkikus gub. susivaziaviman. Daugiausia išrinkti antrosios ir pirmosios dumų rinkikai — atžagareiviai ir klerikalai, tarp jų tokie kaip Brenšteinas (kuris tiek gavo nuo valstiečių pereitam gubernijos susivaziavime), Voitkievičius, Zabiela, Kognovickis, gr. Komorovskis, Švoinickis, Zaviša, St. Montvilas, Konča ir kiti. Bet ir naujieji neatsilieka nuo jų. Tokiu budu

Kaune susirinks gera kompanija ir varys tenai savo gešėtą.

Senapilė. 27 rugs. (10 sp.) d. buvo Senapilės pav. miestų rinkimai į gubernijos susivaziavimą. Pirmėiviai žydai ir krikščionis pastatė kandidatų d-rą K. Grinių, žmogų progresiviškųjų pažiūrų, linkusį prie kairiųjų; valdininkai, krikščionis — demokratai ir šiaip visokie atžagareiviai, biurokratai ir klerikalai d-rą Pavalkį. Pirmieji gavo viršų — išrinktas d-ras Grinius 192 balsais. Balsavo gi 357 is 843. Policija šįmet per rinkimus tikėjosi pasipelnyt, pasislėpus artimesniose nuo rinkimų namo krautuvėse ir monopoly: bene sugriebs agitatoriaus arba kito kokio „ciciliko“ beagituojant, bet nieko vargšė nepelnė. „Cicilikų“ teip ir nesulaukė.

24 rugs. (7 sp.) d. buvo rinkimai nuo mažųjų žemių įgaliotinių į gub. susivaziavimą. Išrinkti tie patys, kurie buvo išrinkti pereitaisiais rinkimais, tik vienas permalnyt. Jo pavardės neteko sužinoti.

Ežerėnai. Rinkimai. Iš 22 Ežerėnų pavieto valsčių rinkimuose tedalyvavo 17 valsčių. Rokiškio valsčiaus tik vienas įgaliotinis terinko; kitas, Norkunų sodžiaus Mackus, dėlei nežinoma kokios priežasties ant rinkimų neatėjo, nors Ežerėnuose atvažiavęs buvo. Jisai pereitaisiais rinkimais buvo išrinktas Kaunan, — prisizadėjęs eiti išvien su savaisiais, bet neišpildęs savo žodžio. Todėl šįkart jisai buvo sugėdintas savo draugų, kurie kartu su juo anąsyk buvo Kaune. Spėja, kad dėlto tik ir neatvykęs. Bet kadangi didžiuma buvo susivaziavę, rinkimai įvyko. Buvo nutarta, kad daugiau per 8 — 10 kandidatų nebutų statoma, ir tiktai tie, kuriuos visi nutarė. Tečiaus, nuejus rinkimų an ir pradėjus

balsuoti, kandidatų susirado visa 14: kaikurie patį save išstatė.

Išsyk rados išrinkti tik 3: *Muravskis* 20 balsų prieš 13, *Kuzma*—18 prieš 15 ir *Mikenas* teippat 18 prieš 15. Toliau, daugiausia balsų gavo: *Lapienis* 16 už 17 prieš ir *Vrublevskis*—14 už ir 18 prieš. Todėl juodu vėl buvo balsuojamu ir gavo abudu po tiek pat balsų. Traukiant liosus ištraukė *Lapienis*.

Kaikurie valsčiai (*Antazavės, Abelių, Salako...*) įgaliotiniais išrinko tokius tam sius ir nesusipratusius žmones, kad nėra kaip ir besakyti: netil jiems nerupėjo išrinkti geresnieji, bet jie dar stengėsi tvarką ardyti, nelyginant kaip per valsčiaus sueigas, kuomet „baltosios“ prisigeria. Gėda valstiečiams, kurie tokius įgaliotinius renka: jie juk kliudo išvesti geresnius į gubernijos susivaziavimą, o jei ten jie pakliūva, tad lengva širdim parduoda ponams valstiečių reikalus, atiduodami jiems savo balsus, kaip tat pernai atsitiko.

— Rinkikas *Rob. Muravskis*—baltarusis ir baltarusiai, o ne sentikiai, kaip tat pasakyta 13 „*Zarijos*“ N, jį išstatė.

Raseiniai. *Dar apie rinkimus.* Pereitame numery jau rašiau apie Raseinių rinkimus. Tenai paminėjau, kad įvykusiam išvakaro įgaliotinių susirinkime kilo ir rados apsvaistytu šiuo du klausimu: su kuo susidėti Kaune—su bajorais ar miestiečiais ir kokie dabar dabar lietuviams reikia rinkti atstovai—ar taikus ar smarkus. Dabar nors trumpai pranešu to įgaliotinių pasikalbėjimo turinį. Taigi, kilus klausimui, su kuo susidėti, buvo priminti baudžiamos laikai, kuomet ponai—bajorai laikė valstiečius šunies vietoj, visu savo kunu

sėdėjo ant jų sprando. Toliau paaiškėjo, kad ir dabar, baudžiamos išnykus, ponų viešpatavimas apsieisčia labai žymiai: iš jų susideda ir visamūsų valdžia, kuri teip spaudžia ir vargina žmones: jie laiko apžioję didžiausius žemes ir miškų plotus, biednangi valstiečiui žemes vos teuztenka gryčiai pasistatyti; jie visai ir dabar spaudžia ir skaudžia valstiečius; visi mokesciai ir „pavinnastis“ guli beveik ant valstiečių, juk ponai ir už žemę mažai temoka; dziausi muitai (akčyzės) uždėti ant žmonių vartojamų daiktų—cukraus, žibalo, tabako, druskos ir teip toliau, tuo tarpu ant brangių vynu, šilkų ir kitokių daiktų, kuriuos vartoja ponai, muitai visai maži; armijoje tarnauja vien valstiečių sunys, nes ponai, jei ne išsisuka kaip—nors, tai ir tenai daužo žandus ir skaudžia mūsų brolius ir sunus; kelius tai so valstiečiai... Iš visų tų atžvilgių dėtis su ponais—tai užsitrauki sau vėl kilpą ant kaklo, tai vėl gražinti baudžiamos laikai. Tiesa, kunigai sako, kad su žydais dėtis ne galima, nes jie nekrikščionis, bet juk dumoj bus kalbama ne apie dangaus, bet apie žemes reikalus; kunigai gi kalba teip dėlto, kad jie patį—ponai ir su ponais iš vien eina. Kaikurie įgaliotiniai bijojo, kad žydai, susilyginę su krikščionimis dumoj neatimtų paskui iš valstiečių žemes. Ant to kitų buvo atsakyta, kad pirma, patį žydai nenori žemes, dėlto kad jie visai nepratę prie zemdirbystės, antra gi, jeigu mes patį norime laisvės ir teisybės, tai negalime to atimti iš kitų; budami laisvi, neturime laisvės kitų varžyti; ant galo nėra ko dabar kalbėti apie žemę, nes didžiama žemes pridera ponams; pirma iš ponų reikia atimti, o paskui kalbėtis, kam atiduoti;

kovoji su ponais, žydai gali labai daug mums padėti ir padeda. Užtai buvo nutarta, kad išrinktieji turi Kaune dėtis su miestiečiais—žydais; jeigu gi kurs iš jų pereitų ponų pusėn, tai geriaus tenegrijta namo, nes kitaip jį gali sunkus kerštas sutikti.

Klausime apie tai, kokie atstovai rinkti, ir buvo dvi nuomonės. Maziau susipratę sakė, kad dabar negalima eš smarkių rinkti, nes valdžia vėl tuojaus išvaikysianti dumą; reikia pamaži eiti, daug išsyk nereikalauti. Ant to jiems buvo atsakyta, kad kolei valdžiai ragai nebus nulaužti, tolei, ar mes daug reikalausime, ar maža vis viena nieko negausime, nes sauvalė kaip buvo, teip ir liks. Juk valdžia daug ką prizada: juk yra išleistas 16 spalio mėnesio manifestas, o ar jį kas—nors pildo? Valdžia viską mindžioja po savo kojų, jai nieko nėra šventa; jinai šiandien gali sutikti su dumos nutarimu, šiandien pripažįs kokį įstatymą, o rytoj pati peržengs jį: juk mes niekiek neapsaugoti nuo sauvalės visokių valdininkų, pradedant urėdninku ir valsčiaus raštinku ir baigiant ministeriais, — jie elgiasi kaip tinkami. Todėl buvo nutarta rinkti smarkus, tikri darbo žmonių apginėjai. Tuo tikslu buvo išrinkti rinkikais visi kairiųjų pažiūrų žmonės.

Kaunas. Visos partijos, kurios dalyvauja rinkimuos, jau yra išstačiusios savo kandidatus. Miesto kurija renka į guberniją išviso 5 rinkikus. Pirmasis žydų susivaziavimas—2 rinkikų—*Abramsoną* (buvusis dumos atstovas) ir advokatą *Finkelšteiną*, abudu kadetu; krikščionių gi suvaziavimas—1, advokatą *Bociarskį* (lenkų tautininkas). Antrasis žydų suvaziavimas renka 1 rinkiką, *Majeravičių* (dešinysis kadetas) ir krikš

čionių suvaziavimas teip—pat 1, rodos *Girkantą*, katalikų—darbininkų pirmasėdį. Jį peršalenkų tautininkai. Lietuviai to paties suvaziavimo stato *Leoną* (buvusis dumos atstovas), bet viltis daugiau surinkt balsų maža. Tuo reikalu jie kreipės prie *Stašinskio*, buvusio dumos socialdemokrato atstovo, kad pirmieviai darbininkai paduotų savo balsą už *Leoną*. Elediečiai nestato savo kandidato, nors, kaip dabar pasirodo, butų tikrai galėję išvesti jį. Kalta čia, žinoma, partija pačių darbininkų, tai, kad jie atšalę prie rinkimų. Bet daugiau kalta pati partija. Savo laiku ji visai nesirupino agitacija tarp pačių darbininkų. Dėlto beveik visi darbininkai, kurie yra elediečių įtekmės, neapreiškė savo rinkimo tiesų. Žydai socialdemokratai teip pat nėra išstatę savo kandidato. Jie jaučias eš per daug silpni, kad galėtų ką daryt.

Policijos ir juodašimčių darbai.

Utena. (Ukm. pav.)

Smarmus policistas. 10 rugsėjo dieną areštavo buvusį II v. dumos atstovą *P. Kumialį*. Jam nuvaryti *Ukmergės kalėjiman* buvo paskirtas *Vizonų valsč. urėdninkas Meškovas*. Atėjus laikui gabinties *Ukmergėn*, pribuvo urėdninkas su „užpiltom akim“. Tame nieko nepaprasta ir nuostabaus nėra—juk mūsų „tvarkadariai“ reta kada esti „ne užpiltom akim“. *Kumialis*, matydamas tokiam padėjime policistą, iš pildančio *Utenos anstolio priedermes* pareikalavo, kad jam paskirtų *Utenos*, o ne *Vizonų urėdninką*. Antstolis su tuo sutiko. *Meškovas* pamatė, kad jam iš po nosies ištraukiamas gardus kšnis—juk, mano jisai sau, kalinys butinai sutiks duot keletą rublių, by tik su juo nors—kiek žmoniškiau butų apsieinama;

antra vertus, labai nesunku krata bedarant prisivartint laikrodėlis... Todėl - pasipriešino ir net „burnoties“ pradėjo. Anstolis paliepė jam pasišalinti. Jis, Vizanų uradininkas turįs pasišalinti? Niekados! Anstolis tuomet griebsi už kardo. Bet ir jis juk esąs prie ginklo, — tarėsi sau, ir teipat išitraukė kardą. Anstolis, matydamas, kad čia gali išeiti nekaip, pareikalavo sargybinių. Pribuvo du. Bet kas tokiam narsuoliui du sargybinių: jisai sau besišiaušias ir kardu su revolveriu begazdinąs... Prisiėjo antstoliui išreikalauti visa „komanda“ sargybinių, kurie, paliepus jam, nuginklavo smarkuolį ir išsitempė su savim.

Tas — pats.

Virballiškiiai (Ukm. pav.). *Savas policijantas.* Netoli nuo Lebedzių sodžiaus gyvena Aleksandras Gabriunas, kurs mėgsta talkineti policijai. Šįmet pavasarį „pilkosios“ mylėtojai sudaužė netoli nuo Lebedzių sodž. vežimą degtines. Policija pradėjo stropiai jieškoti kaltininkų, net pats antstolis darė kratas, bet nieko nerado. Tuomet pagailo A. Gabriunui tų ponų, kad jie perniek trankos. Nusivijo juos net Kupiškin, bet anstolio jau neberado. Todėl viską išpasakojo pristavui. Šis davė žinot antstoliui, kad yra „talkininkas“. Tuomet antstolis sugrįžo ir areštavo arti 30 žmonių A. Gabriuno nurodymu. A. G. įdavė visus tuos, kuriuos tik matė praeinant pro tą vietą, žiurint per langus ir t.t. Daugelį paleido, bet tų, kuriuos labiau įdavė Gabriunas, nepaleidžia. Visi įduotieji yra Lebedzių sodž., o ant Lebedzių A. G. buvęs piktas. Už tą patarnavimą anstolis žadėjęs duoti 25 rublius, tik kazin ar davė. Neseniai Gabriuną buvo pasiukvietęs Kupiškiio pristavas:

klausė, ar kas nekeršijęs, ar nezadą kaiko jam padaryt... Teip valdžia vaiso sau padėjėjus, tik čia tai jau visai menką apsirinko, nes ir skaityt nemoka.

J. Raugabius.

Mūsų kunigai.

Alizava (Panev. p.). Vietiniam kunigui Breivai, kaip aky grauzas, neduoda ramumo bedieviai ir jų raštai. Bedievis kun. Breivai kiekvienas, kurs ne sulyg jo noro skaito laikraščius ir knygutes. Ir kunigas, kur tik sueidamas su žmonėmis, visaip juos šmeižia. Dažnai ir iš sakyklos peria kailį tiems „pasileideliams“. Vasarą buvo atsilankęs Zasi nyčių dvaran (netoli nuo Alizavos) jaunas vaikinąs, kurs aiškino darbininkams jų sunkų ir skurdų padėjimą ir t. t. Darbininkams tai labai patiko. Suzinojęs apie tai kun., sekančiam nedėdienį pradėjo iš sakyklos bartis.

— Per žmones eina visoki klaidingi pranašai, kurie prisidengę geradarių vardu, prikalbinėja prie blogo ir t. t. Bekalbėdamas teip įsikarščia, kad net su paklykom šaukė — Tai „šuniški pranašai“ neklausykite jų.

Kartą kun. pastebėjo, kad tulas siuvėjas per pamokslą kur ten patvoryj skaitęs laikraštį ir kad keletas vyrų jo klausė. Kitą nedėdienį įlipęs sakyklon pasisakė

— Širdis krauju plusta rengint kaip jus einat prapultin. Paziūrėkit, ką daro jūsų jau nuomenė: pamokslu laiku skaito tą prakeiktą „Žariją“... Ir išliejo čia visą savo tulžį ant visų skaitytojų, o labiausia ant to siuvėjo. Kalbėjo teip, kad visi suprastų, kas jis per vienas.

— Atsiranda koki kriaučiukai, turi lazdelę ir skrybėlę, yt koks grapelis kraiposi, kalba ant kunigų, peikia vyriausybę — o dabar laisvė,

viskas galima kalbėti, — sako si daug žiną... Jaunuomenė ir tiki jiems.

Raugabius.

Joniškis (Šiaul. pav.) *Višur tie socialistai.* Rugs. 12 d. Jonišky laidojo Klovainių kleboną Novardauskį. Joniškiio klebonas, sakydamas pamokslą apie mirusiojo kunigo gyvenimą, jo darbus, neužmiršo ir socialistų. Ikalbinėjo žmonėms, kad neklausytų tų atskalunų, kurie šmeižia katalikų tikėjimą, platiną visokių bedieviškų raštus... Jei neklausysit tų „eretikų“ ir jų melų, tad busit išganyti, jeigu gi ne, tad degsit pragare, „kur kančios ir dantų griežimas“. Matyti Joniškiio klebonui tikėjimas ir kunigas — tai toja pat. Gaila tik, kad joniškiai apie tatau truputį kitaip mano.

Davatka.

Naumiestis. (Suv. gub. Locna kor.). Pabaigoje rugpiučio mėnesio, visai netikėtai atsilankiau Naumiestyje. Iš Vilkaviškio stoties išvažiavęs su džiaugsmu troškau greičiau pamatyti tą garsingą „davatų pilį“. Važiuoju plentu, per langą karetkos dairausi, grynų oru kvėpuoju ir gėriuosi gimtinės laukais, kurių keletas metų buvau nematęs. Kaip, manau sau, laimingi tie žmonės, kurie kasdieną ir visą savo gyvenimą gali tėvynėje gyventi: kaip čia smagu, teip ramu. Štai man besvajojant pasimatė lušnos, kurias atšvietė truputį bažnyčios bokštai. Mat, iš didelio miesto į mažesnę atvažiavus kaip tai įstabiai išrodo! Pas patį Naumiestį stovi pora apsiginklavusių policistų, kurie cenzuroja kiekvieną išvažiuojantį ir atvažiuojantį. Manes palkausė prašparto, kur važiuoju, iškur atvažiuoju, man tik juokai; tik žiuriu, vyrelį, kad mano policistai taikosi prie mano čiur-

pros gabenti į belangę kaip velniai dušią į peklą, mano visi juokai išdulkėjo.

Pamatęs, kad gali but riestai, tuo parodžiau pasportą, „pasispaviedojau“: iš kur atvažiuoju ir kur važiuoju, tada „Jų Didenybės“ policistai paleido. Paskui dasižinojau, kad vienas policistų iš vietinių lietuvių, bet didis šnipas, žmonių persekiotojas ir judosius išdavėjas, jo pavardė Stelmokas. Gėda tokiems žmonėms: koks nors rusas, ar atejvys, atkeliavęs į tokį miestelį nežino, kur pietai kur žiemiai ir nors labiau norėdams negali žmonėms teip daug kenkti, kaip vietinis, viską žinantis.

Atvažiavęs į naumiestį visur apžiurinėjau, su pažįstamais susiečiau. Nuėjau į bažnyčią, ta visa naujai ištepota. Nuėjau ant kapinių, bet raudau užrakintas, tai aš per tvorą persirangęs aplankiau D-ro V. Kudirkos kapą; paminklas gerokai nuo lytaus ir šalčio apšarmojęs; pats kapas truputį žolynais papuoštas, matyt, kad naumiesticiai jo dar neužmiršta. Liudnas jo kapas, liudna visa to kapinyno apylinkė, dar liudnesnės mintis spaudžia širdį, atsiminus to didvyrio gyvenimą ir likimą.

Laurukas.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Neseniai caro giminaitis — kniazjus Vladimiras buvo nuvažiavęs Bulgarijion. Jo svečiavimusi tikslas ir pasekmės kazikajp ištekėjo aikšten, — laikraščiai jau apskelbė su visomis smulkmenomis, kad jis valdžios vardu padarė su Bulgarijos kunigaikščiu sutartį — užgriebti Turkiją ir pusiau pasidalinti. Pradėta butų darbas nuo to, kad Bulgarija ims Turkiją erzinti. Kada Turkija pakels leteną, tai Rusija siųs Bulga-

rijai į pagalbą savo kariume-
nė, dabar ant Persijos rubežių
laikoma. — Matai apie ką da
Peterburgo biurokratai sva-
joja!

Lindimas caro valdžios Azi-
jon vienok pradeda nesisekti.
Spalnio 29 dieną Vladivos-
toke iškilo kareivių sumiši-
mas. Sukilo ant jurių trys lai-
vai, ant kurių buvo da neiš-
leisti tik ką atsiųsti Vladivos-
tokan kareiviai, tai laivai:
Skory, Trevožny ir Serdity.
Prisiyrę prie tvirtumos atidarė
ugni ir pradėjo priplauką
bombarduoti. Tvirtumoje bu-
vo nemažai kareivių da carui
atsidavusių, tai jie iš kanuolių
gynėsi nuo maištininkų ir vie-
ną sukilėlių laivą pagadino.
Maištininkai irgi savo dalį pa-
dare: užmusė daug ištikimųjų
valdžiai kareivių ir šiaip mie-
stelėnų, tarp kurių yra net ke-
letas amerikų. Paskiaus su-
kilėliai vienok tapo sujimti ir
be abejonės juos pasiskubūs
sušaudyt. — Vienas dalykas
aiškus, kad tarpe kareivių re-
voliucijos dvasė toli graži da
neišdilo ir kad su tokia armija
caro valdžios plianai eina ont
vejo — Azijon lįsti netiktai
negalima, bet dar pavojinga.

Spalnio 28 d. Peterburge
nušovė vyriausį kalėjimų di-
rektorių, generolą Maksimov-
skį. Šovėją sujėmė. Tai buvo
jauna ir daili mergaitė, duktė
muzikos profesoriaus Rogo-
nikovo imperatoriškoje kon-
servatorijoje. Kvočiant prisipa-
žino prigulinti prie socialre-
voliucionierių. Besėdėdama
policijoje pradėjo iš viso vieko
trankyti ant rankų uždėtus re-
tėžius ir tuomi atkreipė poli-
cijos nuozvalgą: iškračius at-
rasta už drapanų dinamito,
kurį mat stengėsi ji uždegt,
ir išgriaut čiela policijos lizdą.
Tada tik buvo suprasta, del-
ko ji noriai davėsi suimt. Bet
mergaitės pasišventimas pilnų
vaisių neatnešė. Spal. 31 d.
ją pakorė.

Peterburge rinkimai į Du-
mą linksta didžiama į demok-
ratų arba teip vadinamų „ka-
detų“ pusę. Tarp kitų vėl
pateko redaktorius „Rieč“ —
prof. Miliukov ir jo sėbrai:
Kolubiakin ir Rodičev. Ode-
soje, kur juodašimčių sosta-
pilė, visi atgaleiviai nusmuko:
regis pateks socialdemokra-
tai ir kadetai. Ekaterinoslava
regis duos Dumai prezidentą
— Rodzianką, žmogų viduti-
nių nuomonių. Ant Kaukazo
rinkimai linksta į socialde-
mokratų pusę.

Elizavetgrade užpuolė gink-
luoti žmonės gubernatoriaus
Kelepovskio dvarą, sugavo ir
užmusė jį patį su pačia ir dve-
jantą vaikų.

Graikija. Neseniai užpuo-
lė ant Makedonijos pasienių
didelės bulgarų plėšikų gau-
jos ir išgriovė čiela kaimą Ra-
kova. Valdžia nors padavė
Bulgarijos valdžiai protestą,
bet pasirodė, kad jis niekam
netinka: bulgarai plėšikai
graikus gyventojus nesulaiko-
mai tebeterioja. — Kokia tai
monarkiškų valdžių silpnybė!

Chili. Prasidėjus finansiš-
kai panikai Amerikoje, tas at-
siliepė ir šioje respublikoje
daug baisesnėse formose. Dau-
gybė didelių vietinių bankų
subankrutino. Piniginis kri-
zis net ir valdžios išdą iškli-
bino.

Prancuzija. Kokį prilips
šios respublikos valdžia liepto
galą, sunku įspėt. Bet lipa ne-
blogiau caro. Šią savaitę poli-
cija suareštavo anti-militaristą
Herve; paskui konfiskavo nu-
merius radikališko laikraščio
„Voix de People“ (žmonių bal-
sas), padarė to laikraščio be-
jieskant daugybę kratų ir dar
konservatų laikrašty „Goulois“
prašneko valdžios balsas, kad
nuog šiolai busią kuo stropiau-
sia gaudomi tarp kareivių agi-
tatoriai ir baudžiami teip aš-
triai kaip tiesos leis. Didži-
ma visuomenės labai neten-

kina tuom valdžios darbštumu
ir aiškiai persekiojamiems už-
jaučia.

Isz Amerikos.

N a u j a v a l s t i j a .

Oklahomos ir indijiečių te-
ritorija tapė šiomis dienomis
prijimta į Suvienytų Valstijų
sąryšį ir bus paskaityta už
naują, Oklahomos valstiją.
Ikišiolai buvo skaitoma tiktai
kaipo teritorija. Prezidentas
Ruzvelt priėmė nuo naujos
valstijos deputaciją ir pasirašė
čiapat ant naujos tai valstijai
konstitucijos. Pasirašė gana
raukydamos, nes Oklahomie-
čiai idėjo savo konstitucijon
referendumą, t. y. valdininkų
rinkimas ir naujų šioje valsti-
joje įstatymų leidimas, atsibus
per visų piliečių visuotiną nu-
balsavimą. Žinoma, tas repu-
blikonų politikieriams nelabai
skanu, nes nebegalės vaisyt
suktybių, nę į urėdus įsipirkt
už pinigūs ar čėsnis.

A g i t a c i j a p r i e š a i s
t e a t r u s .

New Yorke ir jo apielinkėse
užgimė agitacija prieš šventa-
dienių teatrus. Ikišiolai valė
buvo nedeldieniais laikyti
koncertus ir teip sau vodevi-
lius lošti; uždaryti buvo tiktai
cirkai ir uždrausta dramas
perstatyti. Bet kunigija ne-
mėgsta pasilinksminimų; nes
jie mat atitraukia žmones nuo
bažnyčių. Taigi ilgai visur
triusėsi, kad išgaut nuo valsti-
jos įstatymus visokius pasi-
linksminimus nedėliomis už-
daryt. Pasisekė jiems prikal-
bint šios valstijos Darbo Fe-
deracijos vadovus ir teatro
Dailydžių Sąjungą, — ir visi
susitarę nusiuntė dabar pas
gubernatorių Hughes pasiun-
tinus su tam tikra peticija.
Hughes žadėjo apie tą pasiru-
pint. — Žinoma, tas prigulės
nuo žmonių: jeigu jie daleis,
tai uždraus, jeigu ne, tai pasi-

liks po senam. Reikia manyt,
kad dėlei keletu desėtkų dy-
kunų dievočių, žmonės darbi-
ninkai neleis uždaryt sau vie-
nintėlę pasilinksminimo vietą
— teatrus. Nedėlia juk varg-
šams tik tėra liuosa. Gera ku-
nigams drausti nedėlia, kada
jie gali šiomis dienomis nueit.

F a r m e r y s — a s t r a n o -
m a s .

Netoli Madison, Wisconsin
valstijoje, farmerys Mellish
pa-idarė sau naminį teleskopą
(žiuroną) ir su jo pagalba įtė-
mijo prisiartinančią prie žė-
mės aštunto didumo kometą.
Astronomai ir gi pamatė ko-
metą, kada farmerys laikraš-
čiuose aprašė. Nuo farmerio
pavardės ir nauja kometa pa-
siliko astronomų apkrikštyta
vardu Mellish.

M e s a e i n a p i g y n .

Omahos piovykloje, „Cud-
ahy Packing Company“ apsi-
skelbė, kad ji nuog šiol palei-
dzia mėsą pigyn ant 10%. Yra
tai savo rūšies stebuklas. Vie-
nok, antrą vertus, tas ne ką
gero ženklina — kada gyve-
nimo produktai jema pult kai-
noje, tai žmonės tą supranta
kaipo prisiartinimą badmečių

G r e i č i a u s i a

E u r o p o n k e l i o n e .

Garsusis ir didžiausis ant
svieto Atlančio milžinas, nese-
niai paleistas ant vandenų lai-
vas „Lusitania“ (Cunard lini-
jos), padarė šią savaitę trum-
piausią keļionę iš Amerikos
Europon — nuo New Yorke
iki Queenstown perplaukė per
4 dienas, 22 valandas ir 46 mi-
nutas. Ikišiolai dar nėra ži-
noma jureivių istorijoje tokia
trumpa keļionė.

K i e k A m e r i k o j e
l e n k ų .

Nedidelis lenkų laikraštu-
kas — „Prasa Polska“, kurį
išleidžia lenkų laikraščių lei-
dėjų sąjunga, neseniai apskel-
bė savo vientaučių statistiką.

Anot tų apyskaitų lenkų Amerikoje yra pagal valstijas sekančiai: Pensylvanijoje 525.000, New Yorke 475,000, Illinois 425,000, Massachusetts 250,000, Wisconsin 225,000, Michican 225,000, New Jersey 190,000, Minnesota 150,000, Connecticut 125,000, Ohio 120,000, Indiana 60,000, Missouri 55.000, Maryland 30,000, Nebraska 30,000, Rhode Island 30,000, Texas 20.000. Viso apie 3 milijonus! — Kada mes lietuviai padarysime nors paviršutinę savo apyskaitas čionai?

Isz lietuvisku dirvu Amerikoje

Brooklyn, N. Y. Subatoje, spalnio 26 dieną atsibuvo politiškos prakalbos, parengtos per LSS. 19-tąją kuopą Žmonių suėjo pilna salė.

Pirmiausia prakalbo drg. J. Perkunas apie vargingą darbininkų padėjimą ir kaip jie yra per kapitalizmo tvarką nežmoniškai alinami. Toliaus nurodė tikslus amerikoniškų partijų: republikonų, demokratų ir „neprigulmingųjų“. Kalbėtojas aiškino, kad visos jos viena kitai lygios ir darbininkų kliasai priešingos. Tą girdėdamas vienas lietuvis „demokratas“ storai amerikoniškai kelis sykius kalbėtoją sukeikė ir išėjo sau laukan.

Pasirodo iš to, kaip mes dar nemokam glamonėti kitų nuomonės ir žmoniškai pasielgti.

Antras kalbėjo drg. J. Moyer (anglų kalba) — išdėstindamas, kaip darbininkai sutvėrė Amerikai milijoninius skarbus, o patys ot ir šiandien tukstančiais badu miršta. Kadangi tas paeina nuo negero draugijos surėdymo, tai kalbėtojas karštai kvietė darbininkus vienyti, šviestis ir platinant tarp savo brolių susipratimą, kovoti už geresnės tvarkos ateitį.

Trečias kalbėjo Dr. F. Ma-

tulaitis. Trumpai savo kalboje pabrėžė, kokią pinigą turi šiandien fatališką galybę, ir kiek jis nelaimių žmonijon atgabena. Nors ir išrodo, kad be pinigų negalima apsieiti, vienok matant iš jų gemantį juo didesnį žmonijoje skurdą reikia manyt, kad šiandien pinigui skirta ne tokia rolė, kokią jis atlieka. Kiteip, kaip gi tas butų suprantama, kad darbininkai nors visus pinigus ant svieto padaro, vienok jų neturi. Visuomet pinigai pakliuona nedirbantiems.

Ketvirtas kalbėjo Dr. Romm (rusų kalba) — apie revoliucijinį judėjimą ir ką jis ženklina darbininkų gyvenime. Kalbėdamas apie Rusiją, priminė ir Amerikos darbininkų gyvenimą, jis bandė nurodyt, kad ir čionai ne kas kitas yra laukiama, kaip revoliucija. Nes štai artinasi bedarbės, gali but užgims ir visuotinas krizis, kurio metu tukstančiai žmonių neteks duonos karnio, kės šaltį, badą ir visokeriopą skurdą patirs. Ir ot tas daugumą ir privers nupult į vargdienių proletarų eiles, iš kurių tik revoliucionieriai išėina.

Kalbos žmonėms labai patiko. Geistina, kad kuo tankiausia atsikartotų, nes tai yra mūsų „universitetai“.

Meteoras.

Wanamie, Pa. Nereikia manyti, kad pas mus jau vien taučiai teip atšalę ir neprime na sau viešų reikalų. Štai ir vėlei prisiunčiame keletą centų revoliucijai aukų, kurias surinkome pas tautietį S. Žalnieraitį jo dukrelės krikštynose. Viso susidėjo \$2.70, kurių skiriame LSDP. — Nepamirškime, broliai, kad mūsų pašalpos tėvynė dar tebereikalauja ir pasinaudokim kiekviena proga, kad nors po truputį išmest. Kiekvienas juk mes norėtume matyt savo tėvynėje liuosybę, kiekvienam

juk žinomas yra mūsų spaudžiamųjų brolių vargas.

P. Sarpalius.

Denver, Col. Šitas miestas yra gana didelis. Gyventojų turi 180,000. Tarpe jų randasi iš visokių tautų, ir lietuvių yra apie 20. Apie pora šeimynų jau turi ir savo gyvenimus (štubas); bet apšvietimas pas juos menkutis. Laikraščių man teko patėmyt tik tik „Saulę“, „Lietuvą“ ir „Žvaigždę“. Kas link darbų, tai randasi užtektinai, ir pribuvus nesunku darbą gauti. Miesto dirbtuvėse dirba nuo 8 iki 10 valandų ant dienos, o kasyklėse tai tik 8 val. Bet da kaštuoja į kasyklas pavaziuot 50c ir neprigulint į uniją negali dirbti. Unijos yra dvi: „Western Federation“ ir „Union of Miner Workers“. Uzdarbiai yra geri — nuo \$2.00 iki \$3.50 už dienos darbą. Pragyvenimas kaštuoja nuo \$4.00 iki \$7.00 už savaitę. Dirbtuvių savininkai stengiasi kaip galėdami sulauzyt darbininkų organizaciją — „Western Federation“.

Teip, šitame mieste gyvena daugiausia ponai — darbininkų išnaudotojai; mat čionai patinkama vieta, pievos tarp didelių kalnų.

J. Šupaila.

Pottsville, Pa. (Shuylkill pav. kalėjime). Dabar atsidarius kriminališkajam teismui (sudui) pribuvo pas mus daug naujų mitulių (burdingierių) ir iš mūsų brolių. Net visi kambariai labiau prisipildė: kur pirmiausia uždarydavo kambarin po du, ten dabar apgyvendina po tris ir daugiau. Kambariai dideli — nuo 9 ir 14 pedų; patelpa dvi lovos, du krėslai ir stalas. Kaliniai — vieni už provų kaštų neišsimokėjimą, kiti atsėdi pinigiską bausmę; o dar kiti net ir po kelis metus gastingum atsineša...

Lietuvių kalėjime suskaičiau 29-ius. Papuolet daugiausia už parodytą narsybę smuklėse ar šiaip kur iškilus ginčams; mat lietuviai kaip tik įkaušia po didelį saiką to pa linksminančio raugalėlio, tai be makaulių apsitrankimo neiškenčia, o paskui keliauja ant mylestingosios duonos. Du lietuviai čia tupi už išgėdinimą mažų mergaičių ir apie 6-is — už vagystę.

Ateina čia beveik visi liet. laikraščiai. Turime knygynėlį susidedantį iš 395 egzempliorių visokių knygų. Lietuviai, katrie čionai pakliuona nemokėdami rašto, tai išsimokina netik skaityt, bet ir rašyt.

Neužilgo turėsime šiame kalėjime liudnas šermenis: mat rugs. 7-tą dieną teismas pamerkė pakorimui tulą lenką iš Shenandoah, Pa., — K. Vavrzin, kurs nušovė savo mylimą merginą, M. Bieliauskiutę, kad toji nenorėjo už jo tekėti. Jis tapo rastas kaltu pirmojo laipinio žmogžudystės. Po ištarmės perskaitymo jį su trenksmu atgabeno atgal į kalėjimą; ten jis kėsinosi atimt sau gyvastį: gavęs kur ten dvi dėžuti brėziukų, nupiovė jų galvukes, pamerkė vandenin ir paskui tą išgėrė. Pradėjus konvulsijoms nelaimingąjį traukyti, daktaras visai gaivino, kad tik šis neprigautų kartuvių, nenumirių nepakartas!.. Mat jiems negarbė, kad pats atima sau gyvastį; tas amatas gana smagus išpildyti jiems patiems, kam jau ir virvę iš anksto turi pasigaminę... Sėdėjo nabagas iki sudui 3 mėnesius. Atvežus jį kalėjiman gavo proto sumaišimą, po ko jį įdėjo į drėgną kambarį, kame vienas ir turėjo iki šiolai kankintis. Regis liepos mėnesy buvo užėjęs smarkus lietus, perkunas trenkė į kalėjimą, ir nuo to Vavrzin atsipeikėjo — nustojo kvailiuot; sakėsi, kad

ji buvo apsėdęs velnias, tai iš sigandęs griausmo ir pabėgęs. Dabar policmonas sergėti diegą ir naktį. Anądien buvo smarki perkunija, bet policmonas nepabėgo nuo pasmerktojo, kaip buvo su velniu.

Tris savaitės atgal, du kaliniu: lenkas ir anglas, pasidare raktus, nakties laike atsiraikino savo kambarius ir žmogžudžio Vavrzin, ir norėjo jau visi trys išbėgti ant laisvės. Bet, ant jų nelaimės, nupuolė raktas ant žemės ir garsiai suskambėjo. Pribudo sargai, atbėgo policija, ir visus tris vėl sugražino kalėjiman.

Tarpe įvairios rūšies ir visokių luomų piktadėjų, netruksta ir kunigų. Rugs. 27 d. policija nežina iš kur pasigavusi atgabeno „kunigą“ ar puskunigį ir įmetė į šaltą ir tamsų kambarį, kur kietai laikė net ar tris dienas. Bet jis ant to mažai paisė — laikė sau mišias ir tiek, net kiti kaliniai pradėjo rugot, kad giedodamas nedavė šiems atilsio. Per durių skylutę sakė pamokslą savo prazuveliams, broliams kaliniams, bet šie juokėsi, nes nieko negalėjo suprasti. Paskui kalėjimo vyriausybė, atsibodus klausyt pamokslų ir ant jų skundų, išgabeno „kunigėlį“ į Shuylkill Haven, Pa. Regis gaus eit į beprotnamį. Jis yra lietuvis, J. Kasparavyčius, iš Vilniaus gubernijos. Ar jis buvo kunigu, ir ar yra juomi nežinau. Tas tik aišku, kad gavo proto sumišimą iš didelio užsimislimumo apie religiją (tikėjimą). Čionai tokių religijo-manijakų ytin netruksta.

Keturi mėnesiai atgal čionai teipgi atsirado tulas V. Kazlauckas iš Shenandorio, — pasmerktas buvo 4-riem mėnesiam kalėjiman už sumišimą savo pačios ir uošvės. Jis čia tą visą laiką marinosi badu ir giedojo tik šventąsias. Pasibaigus jo kalėjimui, jis

vos gyvas išėjo laukan ir ant rytojaus vėl atgalio pagrižo. Mat jis išėjęs ant gatvės užtraukė giedot: „Pulkim ant kelių.“ Sugrižęs, pradėjo laikyt mišparus, ir imitavo kunigą iki tolai, kol išvezė nabagą į beprotnamį. Pastebėtina, kad iš dievotų kalinių labai tankiai išeina iš proto. Ir kaip tik suminėta, tai jėma tuojau pamėgdžiot kunigus. Kazi ar nelaiikas butų mokslinėms atkreipti ant to atyda, kokią įtekmę padaro tikėjimas ant žmogaus proto!..

P. L. G....kalinis.

Pastaroji popiežiaus Pijaus X „enciklika“.

(Užbaiga).

Kaip atsilieps enciklika ant darbininkų ir šiaip vargingųjų žmonijos luomų? Visų pirmu žmonės išgirs bažnyčioje prakeikiant tokią ar tokią knygą, tokią ar tokią naujosios gaidynės mokslo nuomonę. Rods tai bus naujiena. Bet panašūs keikimai jau buvo mėginami nebe metai atgal. Ką jie atgabeno? Nieko labai įžymaus. Pasileidę kunigai keikt, nebe susilaiko doros ribose, įzengia į šmeizimus, insinuacijas ir net išdavinėjimus ypatų. Žmonės įniršta ir da labiau atšala nuo bažnyčios, kur mato nedorus pamokslininkų paveiklus. Na, kunigas perskaito iš saikylės uždraudimą tokios ar tokios knygos ar laikraščio neskaityt. Žmonės bėga ir galvatrukčiais jieško sau tų gi namų raštų nusipirkt. Nusiperka, perskaito, nieko blogo, apart gero sau neranda, ir vėl jie pradeda labiau ir labiau raštų draudėjams nebejitekt. Mat tokia žmogaus psichologija, kad draudžiamas vaisius yra daug saldesnis, negu liuosai į rankas duodamas. Ar mūsų motina Jieva tą mums įgimdė, to nežinau. Bet kad teisybę sakau, to niekas man

neuzginčys. Ir ta šventa teisybė tukstančius metų žmonijoje pildosi. Vargu popiezius beįstengs teip lengviai, viena popierėle, tą žmonijos prigimtą ypatybę, — smelkimąsi prie viso ko draudžiamo, o ypač prie laisvės — numarinti. To dėl nesikėsindami buti pranašais, galime drąsiai pasakyti, kad pastaroji popiežiaus Pijaus X enciklika jokio abelno užtvenkimo mokslui ir progresui nepadarys. Suprantama, tulas nuomonės dar suklydys. Bet tai tik tūnai, kur vanduo jau ir be to yra užsistovėjęs, nusistelbęs, susidrumzdęs. Bandyk įmest purvo gniužtą į tyrą progreso šaltinį: tik tik drumstels, išsisklaidys ir nesulaikomi verpetai nutrauks nešvarą į gilią praeitę... ten kur negrižtamoji inkvizicija... Laisvamaniai ilgai dar kels prieš popiezių, dėlei šitos enciklikos, jeibes. Bet, man rodosi, bus veltas gaisinimas rašalo ir popieros. Su progreso numirėliais kovoti labai nedėkingas darbas. Nieko nėra galingesnio ant šio svieto už progresą. Vieton ginčytis su popiežiaus enciklika, žmonės privalo — tie žmonės, kurie jau akis pratrėnė — platinti mokslą tarpe tamsiųjų savo brolių: tiems, kurie dar nemoka skaityt, įduokite elementorių ir pasakykite, kaip katroji litara vadinasi. Tiems, ką jau pažįsta litaras, mokininkite juos suslebizuoti žodžius, parodykite rašto ženklus, pramokininkite parašyt juos pačius žodį po žodį. Sergėkitės užimti tamsių žmonių galvas su tokia filiozofija, kaip butybe ar nebutybe Dievo. Kunigija tuom užsijėmė ir štai ji desperatiškose kankynėse miršta (enciklika yra baisus mirties sužveigimas...) Progresas to nenori. Progresas nori žmogų išauklėti. Išaugęs, pats atras Dievą. Bėda pasiekti universitetą. Bet universitetą lankiusieji jau mums nebesutei-

kia vargo apie Dievą. Mokslo tas klausimą žmogui apšviečia, už tai tamsybė mokslą persekioja. Tat mes mokslo neginkime — jis pats apsigins, — bet stengkimės apsišviesti, nuosekliai, tvirtai, laipsnys po laipsniui žengkime pirmyn prie mokslo.

Kaip prie jo eit, čia nebevieta man toliaus įsileist. Kitą sykį reiks tame klausime prie skaitytojų sugrižt.

Vargomatis.

Lietuvius Brooklyniečius

(Atsišankimas).

Brangūs vientaučiai! Žinome, jog Brooklynne lietuvių yra didelė daugybė. Jau vien iš to galima numanyt, kiek daug lietuvių Brooklynne yra, pasižiūrėjus į augantį skaitlių mūsų „gryuai“ lietuviškų smuklių (saliunų) — juk kas gi jās užlaiko, kad ne lietuviai? O jų turime, ačiu geram orui, visą kelioliką. Įėjęs į smukles rasi burelius dailios jaunomenės — vieni kazyras mokina lakstyt, kiti taiko su pagaikščiais nudurt medines „kiaulutes“ (boles), tretii vėl šiaip ar teip „linksmi“ sau laiką praleidžia.

Turime keletą draugysčių — pašalpiinių ir kitokių, bet ir tos da vis kazikodėl mūsų kaitriaisiais reikalais nesiskubina rūpinties, rėdos viską paliekama aprupint mielaširdingam Dievui ar kokiam, netekusiam pasavuosius vietos, svetimtaučiu.

O reikalų daugybė! Štai toks skaitlius lietuvių gyvena ir neturi savo mokyklos. Jeigu reguliariškos mokslavietės negalime įsitaisyti, tai jau vakarinę mokyklą galim turēt, kurioje tarp ko kito lietuviai bent greičiau pramoktų vietinę anglišką kalbą ir žmoniškiau paskaityt ar ką parašyt.

Prieš porą mėnesių atgal, dar gyvendamas Lietuvoje,

girdėjau, kad Brooklyno inteligentų (apšviestunų) burelis, praėjusią žiemą buvę įtaisę moksliskus vakarus, ant kurių ateidavę su prelekcijomis pp. Vinikaitis, Perkunas ir kiti, — mokindavę ten angliškos kalbos ir šiaip įvairius moksliskus pasikalbėjimus turėdavę, ir už tą visuomenei patarnavimą nė pagaliaus užmokėsčio nereikalaudavę.

Atvykęs čionai patyriau štai ką: pirma dalis mano girdėtų žinių puikiai įvykusi, bet užtai — vai, kas buvo su antra! Iš pradžios, man pasakojo, kad minėti vakarai gražiai veikė: žmonių, tai yra lekcijų klausytojų, apščiau susirinkdavo, būdavo pas visus prakilnus zingeidumas apie tokį liuosnorių profesorių įkurtą „universitetą“, laukta buvo gražių vaisių, nes derlinga buvo dirva ir sveika sekla. Bet ilgainiui, praslinkus kelioms savaitėms, pradėjo pas klausytojus geri norai nykti, išgaruoti; karštis ir griebimos prie mokslo ėmė vesti, ir nė porai mėnesių ne suejus klausytojų skaičius ant tiek susimąžino, kad moksliski vakarai... nebeteko darbo ir turėjo užsidaryt!..

Gaila, kad darbščių žmonių prakilnus sumanimai ir pasišventimas neatnešęs jokios naudos prapuola! Dabar prasidėjus rudenio ilgesniems vakarams, kitų tautų jaunuomenė bureliais vaikščioja į savas mokyklas, — pav. vokiečiai, žydai ir kt. O mes, lietuviai, dar vis nesirūpiname apie įtaisymą savos mokyklos!..

Regis seniai jau buvo laikas pasirūpinti mums apie savo dvasiškąjį peną, nes toliau taip begyvendami visai toli užpakaly nuo gyvenimo pasiliksimė.

Tad broliai ilgai ir nelaukime: sumetę po dolerį, po kitą, įsitaisykim „Tautiškamė Name“ mokyklą. Ten mums labai pigiai apsieis ir didelę naudą iš mokslo turėsime.

Juk žinome, broliai lietuviai, kad mokslas veda prie šviesos, o tamsybė palaiko vergiją. Argi mes norėsme ilgiau būti tais elementais, kurie vergiją palaiko?

J. P-nis.

Iš visur.

Pražuvo 200 ypatų su miestu. Spalnio 20 dieną perėjo čielia eilė drebėjimų žemės Australijoje, Rytinėje Azijoje ir palei Dunojų Europos kraštuose. Tą pačią dieną buvęs drebėjimas Rusijos Turkestane, kurs Bucharoje išgriovė didelį uolų kalną ir juomi apipylė čielą miestą — Karatak. Užmuštų skaičius siekia iki 200, tai yra beveik visas miestas.

Idomus maištas. Vengrijos valdžia anuomsykiu pradėjo persekiot tula slovą kunigą, Černovos kamendorių, Hlinką, kurs gelbėdamas nuo bausmės prasišalino iš savo krašto. Bet žmonės parapijonai taip buvo savo kamendorių pamylėję, kad jokiū būdu nenorėjo priimt kitą kunigą ir spyrė valdžią, kad atšauktų nuo pabėgusio užsienin Hlinkos bausmę. Kada naujas kunigas policijos lydimas norėjo įeit bažnyčion, tai žmonės susirinko ant šventoriaus — apsišarvoję kas kuo pakliuk, kirviais, šakėmis, dalgiais ir grumojo kaip naują savo piemenį, taip ir jo palydovus, padėt ant vietos, jeigu tik veržsis į bažnyčią. Policistai sustojo į eilę ir gavę nuo kunigo paliepiamą šaut, paleido papliupą. Buris žmonių sukrito ir taip vardan Dievo parapija tapė užkariauta. Užmušta šešiolika žmonių, o sužeistų didele daugybė.

Milijonierius socialistu virsta. Vienas iš stambių viršininkų ant „Allan garlaivių linijos“, Anglijoje, James Allan — milijonierius apsiskelbė

savo socialistu ir pasidavė nuo darbininkų partijos kandidatū Giazgove. Jis žada savo turtus tuojaus atiduot žmonių rankas, kaip tik bus įvykta tam atsakanti tvarka. Sako: „Aš negaliu mėgint socializmo vienas pats, bet pasidarius permainingoms draugijos sistemoje, atiduosiu viską, ką turiu“.

Anglijos socialistų bruzdėjimas. Amerikos kapitalistų spauda plačiai ir tankiai dabar rašo apie Anglijos socializmą. Nurodo jojo augimą ir bujojimą. Vieni iš laikraščių dreba už seną monarkizmą, kiti prisitaikomai drąsina skaitytojus, kad socializmas neesąs taip jau blogas, kaip ikišiolai išsirodė. Prieg tam ir priveda socialistų reikalavimus, kaip va: panaikint monarkizmą, nuolatinę armiją ir visus netiesius mokesčius; išlešiuot valstybės skolas; uždėti mokesčius nuo paveldeto vaikais turto viršijančio \$1.500; nacijonalizuot (aptautint) trustus; perimt į visuomenės nuosavybę valgi, anglius ir gerimų pramoniją; įkurt valstybinės valgyklas ir užstatuves; įsteigti valstybinę apsidraudimo sistemą dėlei ligos, nelaimės ir senatvės; veltui auginti vaikus iki 16 metų einančius į mokslus. Beto, sako Anglijoje socialistai nekliudo tikėjimo klausimų, ir geriau šalinasi nuo laisvamanių, negu nuo klierikalų.

Rymo katedros išplėšimas.

Turtinga Aosta katedra ir ir viena iš seniausių bažnyčių pasigedo savo išde čielo 100.000 pinigais ir labai brangių senovės paveikslų, kurie tapė pavogti, o ant jų vietos pakabinta prasti nutėplioti ant popieros abrozai. Sujėmė kaltininkais tris pralotus: Jaccod, Noussau ir Personetaz. Pirmininį sujėmė girtą vienoje Aosta kavinėj, kur ti ką buvo

išmainęs \$10.000 pavogtų iš savo bažnyčios pinigų.

Laivyno dokumentų vagis.

Prancuzijos valdžia sujėmė keletą laivyno viršininkų, tarp kurių įzymiausias yra tulas Carlz Ullmo. Jis buvo vienu iš geriausių valdininkų. Štai jo skyriuje prapuolė svarbūs dokumentai. Tuomtarpu vyriausi laivyno valdyba gavo anonimišką laišką, kuriame rašėjas siulo dokumentus atiduot už \$30.000. Neatpirkus, grumojo parduot svetimai valstybei. Pradėta su nežinomu vagimi tartis. Slapta policija nusiunčia savo agentus į paskirtą susitikimui vietą miškuose. Ir čionai vagį sujema, kurs pasirodo... pats viršininkas Ullmo, laikomas visų už turtingą ir pagarbų vyrą.

Hardeno teismas.

Berlyne šioms dienomis atsibuvo įdomi byla. Grapas von Moltke patraukė teisman laisvamanių laikraščio („Die Zukunft“ — Ateitis) redaktorių, Maksimilijaną Harden už grapo viešą „apšmeizimą“. Buvo mat taip: p. Harden kelis sykius aprašė apie Moltkes meiliškus prietikus su karališkos giminės mergomis ir apie kitokias naktines orgijas. Moltke budamas arti prie karaliaus dvaro, turėdamas visur įtekmę manė priversti sudžias sunkiai nubausti neapkenčiamą redaktorių. Bet p. Harden teisme iškele vieną po kitos Moltkės mergavimūsi „politikas“, prie kurių net pats Vokietijos cesorius prikeriamas, nuo ko Moltke teisme išgėdos kuone apalpo. Jo apginėjai ir teismas bandė jį teisinti tuomi, jog esąs minkštaproptis. Teismas redaktorių Harden išteisinino, o žmonės jam padarė ant gatvių triukšmingas ovacijas. Kaslink Moltkės, tai jis turės užmokėt visus jo pradėtos bylos kaštus ir liko gėda. Giminės saugo, kad nepadarytų sau galą.

Bedarbės ir iš kur jos atsiranda.

Gadynė kurioje mes gyvename, vadinasi dvidešimtuju amžiumi. Su tuom žodžiu jungiasi labai aukšta mintis: ištarus žodį „dvidešimtas amžius“, kiekvienam perbėga mislis apie aukštą šiandieninį žmonijos pasikilimą apšvietime, apie tautų kultūrą, apie civilizaciją. Kiti nesidrovi šios gadinės pavadinti „aukso amžiumi.“ Tyra kritika vienok randa tokius nuomoniavimus neteisingais. Nes niekuometdar nebuvo žinoma žmonijos istorijoje tokių baisių priešgynybių, kokios yra dabar.

Eikim į pačias apšviesčiausias šalis, kur kultūra regis pasiekė aukščiausį laipsnį, kur išbujėjo pramonės, kur stebuklingiausios mašinos tapė išrastos visokiems darbams atlikti, kur turtai plaukia į didžiausius centrus, kur regis žmonija štai štai atsiekė palaimą ir gerovę. Seniau budavo užgimsta kur nors kokia ligų epidemija, ir niekas jos negalėdavo sulaikyti: eina per miestus, kaimus ir šimtus, tukstančius, milijonus žmonių tokia baisi plėga budavo vienu užsimojimu nušluoja nuo didžiausių žemės plotų; šiandien gi nieko tokio nebėra — vos kur kas susirgo, štai medicinos mokslas ateina ir išrauna ligą dar tik bedygstant. Seniau uždėdavo badas, ir žmonės kisdavo kaip rudeny lapas, dėlto, kad nebuvo ant sviesto užtektinai pririnkta javų; šiandien jeigu ir miršta badu, tai visai ne dėlto, kad nėra duonos, bet dėlto, kad jos yra per daug, jog žmonėms neduoda... Luktelkit, išsiaiškis. Matant ant gatvių apiplyšusius žmones, mums šiandien nė į galvą nepareina tvirtinti, kad nėra ant sviesto padarytų drapanų, — mes tuomet žinome, kad jų yra per daug, užtai ir driskių

skaičius pasidaugino... Da truptų kantrybės. Šiandien skurdas atsiranda nė dėlto, kad nėra kuom jį prašalinti. Tokios milžiniškos mašinos, tokie gigantiški fabriškai šiuose laikuose įstengtų aprėdyti da dusyk tiek žmonių, kiek yra dabar ant mūsų planetos — ant žemės skritulio. Mašinos, garas ir elektrika dabar gali tiek padaryti turtų, kad visi žmonės pilnai turėtų visame kame perteklius ir neužsibaigiamą gerovę. Geležinkeliai ir jurių susinešimai per keletą dienų apvežioja žmonijos turtus į visus sviesto kraštus; šiaurė mainosi su pietais savo augmenimis ir išdarbiais; balti žmonės maino savo rankų trušo vaisius su negrais, geltonveidžiais, ir šitie vėl teipat daro Nieko nėra šiandien ko negalėtumei gauti, ir nieko nėra, ko visam sviestui neužtektų.

Žiurint į tokį išsitobulinimą išdirbimų, susinešimų ir žmonijos apšvietimą, į tokį išaugimą turtų tautose, manytum, kad visi šios žemės gyventojai yra sotūs, apsirėdę, visame užganėdinti ir laimingi. Bet matosi visai priešingai.

Neveizint į didžiausius turtus, kuriuos turi kulturiškosios tautos, nėgi į kassykis pasilengvinantį darbą, prie kurio mašinos uzvaduoja žmogaus rankas; neveizint į ištobulintus budus visokių turtų pagaminimui — štai mes matome nuolatos besidauginant vargdienius, kurie tankiai netenka net duonos karnio, netiktai jau kitų kokių gerovių neragauja. Dar įdomesnis apsi-reiškimas, — iš vienos pusės girdime nusiskundimus, kad žmonės neišperka sukrautus turtingose sąkrovose produktus: maistą, drapanas, rakančius, kurą, ir kitas visokias gyvenimo reikmenis; iš antros pusės mes matome po langais krintančius ant bruko išbadėjelius! Bearbėse ir kriziuose tas tankiai pasitaikomatyti... (Toliaus bus).

Tev.Myl.Dr. reikaluose

New Haven, Conn.

Spalnio 20 d. atsibuvo T. M. Dr. vietinės kuopos sąnarių sueiga. Perskaičius „Vienybėje Lietuvninkų“ (NN 41 ir 42) T. M. D. valdybos (sąnarių) pranešimą apie laiką rinkimų draugystės valdybon naujų sąnarių ir — Dr. F. Matulaičio, — apie reikalingumą permainų T. M. D. konstitucijoje, kurios „galėtų įkvėpti (Draugystei) naują gyvybę, naują entuzijazmą“... prasidėjo svarstymas dienos rėdu klausymų. Pasibaigus posėdžiui buvo išnešta sekančios rezoliucijos:

1) Atsisakius p. M. Paltanavyčiui nuo T. M. D. pirminko vietos, kuopa pripažino padėkavoti p. M. Paltanavyčiui už patarnavimą Draugystei ir perstato jo vieton p. T. Astramską iš Philadelphijos, Pa.

2) Kasieriaus vieton kuopa perstato p. Paukštį, išleistoją „Liet. Vienybės“, lyginai negalime apeiti neišreiškę neuzsiganėdinimo buvusiuoju kasierium už jo neveiklumą;

3) Sekretoriaus vieton kuopa malonėtų, kad pasiliktų senasis sekretorius, t. y. p. A. Ramanauckas; ir

4) Išreikšdama gilią padėką F. Matulaičiui už pasidarvimą Draugystei, kuopa malonėtų, kad jisai ir tolesniam laikui pasiliktų sąnariu literatiškojo komiteto.

Kaslink įvykdinimo naujų permainų Draugystės konstitucijoje, arba išplėtojimo josios, dėlei įvykimo permainų pačiame lietuvių gyvenime ypač nuo to laiko, kada Lietuvoje buvo leista spauda, su širinkimas pripažįsta šį — pridurti prie užreptojo Draugystės siekio. Įvykus žymioms permainoms lietuvių gyvenime, kaip Lietuvoje teip ir Amerikoje, pasirodo aiškiai, kad

T. M. Draugystės uždavinis — išleidinėti tik moksliskus veikalus, — yra permažas, nebe-pakakinąs lietuviškos visuomenės. Iš to išeidamas, susirinkimas pripažino, kad T. M. Dr. tē, neišsivadėdama savo užreptojo siekio — išleidinėti moksliskus veikalus lietuviškoje kalboje, pasistengtų platinėti apšvietimą savo tautiečių tarpe labiau tiesioginiu budu. Ir tas galima būtų pasiekti suteikiant arba nurodant pavienioms ypatoms ir T. M. D. kuopoms naujas pareigas. Teip:

1) Idant kiekviena T. M. lar stės kuopa, atėjus mokslivikiui, stengtųsi, jeigu ne padeni, tai nors su pagalba kitų tautiečių, parengti vakarinius pasimokinimus arba mokyklėles; tokiu budu savo tautiečiams palengvintų (ir paragintų) įgijimą nors pradinio mokslo.

2) Lankantiems tokias vakarines lietuviškas mokyklėles, o prisirašiusiems prie T. M. Draugystės, kad būtų Dr. stės Centr. Valdybos suteikiamos, jeigu nedovanai, tai nors už labai sumažintą kainą tie, pradiniai mokslui reikalingi liet. rankvedėliai, kuriuos turėtų T. M. Draugystė parupinti.

3) Pagirtina, kad T. M. D. tē visada, pagal išgalės, susidėtų išleidime visokių moksliskų ir naudingų knygeliiu su kitoms draugijomis, kurių užduotis — išleidinėti visokias knygeles, kaip tai padarė prie išleidimo aritmetikos uždavinyno. Ir

4) Kad T. M. Dr. tės kuopos stengtųsi rengti spektaklius, teatrus ar kitoniškus pasilinksmimus, ant kurių būtų mažiau išgerta alaus, bet daugiau būtų dvasiškos naudos įgyta.

Ant galo susirinkimas prašo, kad T. M. Dr. tės sekretorius savo laike išduotų ir apgarsintų laikraštijje apyskaitą T. M. Dr. tės turtui; lyginai

reikalauja kad būtų pakvi-
tuoti mūsų kuopos pinigai,
pasiūsti dar rugpiučio 10 d.
(buvusiamjam) senamjam ka-
sieriu.

Kuopos sekretorius.

Schullkell Haven, Pa.

20 kuopai T.M.Dr.

Malonus draugai!

Aš gyvendamas nuo jūs to-
liau atsišaukiu į jus, broliai,
kad sušauktumėte TMD 20-os
kuopos susirinkimą — Maha-
noyjuje, Pa., nes knygelės guli
pas p. Kubertavyčių jau treči-
metai be jokios naudos. Ar
negeriau jas draugams atsi-
imti ir, perskaičius, atiduoti
kitiems? Matote, broliai, kad
aš negaliu jums patarnauti
teip kaip kadaisiais budavo,
kad išnešioju knygeles po stu-
bas ir surenku sąnarines mo-
kestis. Jūs esate, draugai, jau
ant tiek susipratę, kad apšvie-
timas mums reikalingas ne-
menčiau, kaip ir kunui mais-
tas — dvasia žmogaus teipgi
reikalauja sau atsakančio peno
— raštų.

Rinkimai pirmsėdžio ir vie-
no literatiško sąnario, teipgi
turėtų jums rūpėti. Pasitikiu,
kad jūs nepraleisite tos pro-
gos.

A. B. Strimaitis.

Rinkimai TMD centr. ko-
miteto yra apskelbti, ir žino-
ma dabar visos kuopos turės
laikyti susirinkimus dėl ap-
svarstymo draugystės bėgan-
čių ir ateisiančių reikalų. Prie-
to aš manau, kad bus proga
dabar mums apvarstyti ir
link pakelto užmanimo p. Ga-
brio — išleisti dr. V. Kudirkos
jubilejinių raštų rinkinį, kai-
po paminklą mūsų neužmirš-
tinamjam raštininkui. Prie-
to čia reikėtų patėmyti, kad
butų geriausia, idant išleidimu-
tų raštų užsimtų Tėvynės My-
lotojų Dr-tė, ir ant Dr-tės var-
do visuomenė siųstų tam tiks-
lui renkamas aukas. Nors kaip
kam galėtų pasirodyti, jog be
tam tikro komiteto tas užma-

nimas liks neįvykdintas, bet
čia, mano nuomone, nereiktų
rinkti tam tikslui specialią
komitetą — galėtų būti tik ru-
pesčiu TMD ir jos Literatiško
Komiteto viskas sudavadyta.

Todėl, mylintieji tėvynę
lietuviai, stį rinkim TMD-tę
prie jos prisirašydami, arba
seni sąnariai užsimokėdami
užvilktas mokestis, ir skirkime
gabius tautiečius į Cent. Ko-
mitetą ir į vietą atsisakusių
Literatiško Kom. sąnarių ki-
tus, katrie pasišvęstų pasidar-
buoti visuomenės ir draugys-
tės labui.

M. J. Damijonaitis.

VIETINĖS ŽINIOS.

Gal nė viename Amerikos
mieste nėra tiek politišku par-
tijų, kiek New Yorke. Štai
spalnio 30 d. visi laikraščiai
apskelbė jų visų statomuosius
miesto valdybon kandidatus ir
jų adrisus. Pasirodo, eina į
rinkimus nė daugiau ne ma-
žiau, kaip *septyniolika par-
tijų*: 1) republikonai (embla-
ma — arėlis); 2) demokratai
(žvaigždė); 3) nepriklausomų
lyga (svarstyklės); 4) dra-
kono partija (ugnis žal-
tis); 5) jureiviai (garlaivis);
6) socialistai (rankoje žibu-
rys); 7) socialistai-darbinin-
kai (rankoje kugis); 8) nepri-
klausomi piliečiai (liutas); 9)
nepriklausomų piliečių lyga
(mokyklos butas); 10) laisva
ir nepriklausoma partija (mo-
teris perstatanti tiesdarybę);
11) blaivininkų partija (fonta-
nas); 12) miestų nuosavybės-
municipališka lyga (stritka-
ris); 13) Brooklyno civiška są-
junga (iškarpytais pakraščiais
skritulys); 14) nepartijinė mie-
stų nuosavybės lyga (garlai-
vis); 15) šaudytojų pelkėse (vily-
čia); 16) Haines rinkikų (juo-
das keturkampis) ir 17) Atlan-
tiko rinkikų (saulėtekis). —
Reikia sau perstatyti, koks iš
tokio mišinio prieš rinkimus

pasidaro triukšmas. Lygiai
tokį dabar šios apielinkės ir
pergyvena — renka miesto val-
dininkus!

— Iš New Yorko šią sa-
vaitę prapuolė komedijantas
R. Hitchcock. Neseniai jį
buvo areštavę, bet užsistačius
\$3.000 kaucijos tapė paleistas.
Šešios kaltybės jau buvo su-
rastos ir visos viena kitai pa-
našios — tai jaunų mergaičių
išprievartavimas. Sudejus vi-
sas jo piktadėjystes į kruvą,
butų prisiėję nabagai sėdėt 60
metų kalėjime. Nedovanai ir
3 tukstančius dol. palikinęs,
parodė tiesdarybei užpenčius.

— Vietiniai laikraščiai gavo
smagaus darbo — giedot him-
nus naujai gimusiam milijo-
nieriaus W. K. Vanderbildto
vaikui. Žinoma, gieda ne už
dyką, nes busiantis magnatas
jau gimimo dienoje gauna pa-
veldėt \$60.000.000.

— Lapkričio 17 d. Brook-
lyne prasidės viešos lietuvių
kalboje prelekcijos, kurias su-
manė LSS. 19-ta kuopa. Lai-
komos bus po N 73 Grand st.,
prasidės nuo 2 val. po pietų.
Pirmą prelekciją laikys p. Vi-
nikaitis ant tēmos „Apie žemės
susitvarkymą.“ Antra
lekcija menama dvi savaiti po
to prabėgus įtaisyt; ją skaitys
Dr. F. Matulaitis.

— Brooklyno antrasis „Tau-
tiškas Namai“, po firma V.
Zarskio, No. 137 Grand st.,
apsiskelbė pliakatais, jog „iš-
siskirstysės“, tai yra paliaus
gyvavęs.

— New Yorko lietuvių jau
nuomenė pernai, rugp. 19 d.
buvo sutvėrusi lavinimosi ra-
telį: „Aušra, Mokliškai Lite-
ratiška kuopelė“. Netekus rė-
mėjų, likę sąnariai šįmet ap-
skelbė nuo spalnio 10 d. ratelį
pairusiu, likvidavo jo „turtą“
— knygynėlių pardavė ir nuo
to sumą, \$6.88, paskyrė Liet.
Soc. Sąjungos raštams leisti.

— Brooklyno socialistų
kuopa, lapkričio 3-čios susi-

rinkime nutarė įkurti vaka-
rinę mokyklą, p. Draugelio
salėje (73 Grand st.). Atsibus:
ubatvakariais, nuo 8 val. lie-
tuviškai — rašyt ir skaityt; o
nedėlioje, nuo 10 iš ryto iki
2-ros po pietų — anglišką sky-
rių. Lietuviškai — už dyką,
angliškai — regis bus kiek už
lekcijas mokama. Profesoriai
tuomparpu žinomi: p. Vinikai-
tis. Toliau gal rasis ir dau-
giau.

— Lapkričio 2 d. Tautiško
Namo svetainėje (Brooklyn,
101-103 Grand). „Šviesos Dr-
tė atlošė komediją „Lėkė kaip
sakalas“. Pusėtinai nusisekė.

Nauji raštai.

„Vyskupas Myriel ir Kon-
vencijonistas“. (Iš „Les Mi-
serables“). Su iliustracija ir
autorius paveikslu. Išleido
J. Baltrušaitis. Philadelphia,
Pa. „Kovos“ spauda. 1907.
Pusl. 23. Kaina 8 c. Prisiuntė
išleidėjas.

„Kokia mums reikalinga
tvarka?“ „Lietuvos Ukinin-
ko“ išleidimas. No. 6. Per-
spauzdinta iš „Liet. Ukinin-
ko“. Iš rusų kalbos vertė J.
Pleirys. Vilnius, 1907. Pusl.
20. Kaina 5 c.

„Politiškas minių streikas.“
Sutaisė A. J. Lietuvių Soci-
jalistų Sąjunga Amerikoje.
„Socijalisto Knyginėlis“ No. 6.
Philadelphia, Pa. 1907. Pusl.
20. Kaina 8 c.

„Vargdieniai“. Apysaka iš
tikrų atsitikimų penktos ir šeš-
tos dešimtės 19 tojo šimtme-
čio. Parašė Aleksandras Fro-
mas (Guzutis). Plymouth, Pa.
Spauda ir kaštai „Vienybės
Lietuvninkų“. 1906. Psl. 187.
Kaina 50 c.

„Žmogus“. J. Akutero apy-
saka. Iš latviškos vertė J. Ba-
niulis. Plymouth, Pa. Spauda
ir kaštai „Vienybės Lietuv-
ninkų“. 1907. Psl. 40 c.
Kaina 10 c.

Kietasprandis.

Valgymo kambaryje degė šviesa tęsdama savo pasaitų šešėlius ant margoms popieroms išlipintų sienų.

Buvo tai vakarieniškas laikas. Ant stalo sudėti garavo valgiai, o virėja laukė paskirto laiko valgytojus pašaukt. Ant duoto signalo susirinko valgytojai ir davė pilvui pagelbą tenkindamies skaniais valgiais. Kąsniai, kaip žiurkės ir urvą į gerklę lindo, o pro juos nuo lupų ritosi žodžiai apie praeitus laikus, apie pragyventas visokio menciaus linksmas valandas ir galų gale apie politiką.

Buvo tai kalbos seniai Amerikoje gyvenančių ir jau turinčių pilietiškas popieras, kaipo ženklą dalyvavimo valdyme šalies.

— Ar eisime šį vakarą? — užklausė Juozo diktas su kietu sprandu vyras, kurio ir pravardė buvo — Kietasprandis.

— Kur? — atsiliepė, šluostydamas apsilvėlusias taukais lūpas, Juozas.

— Taigi jau neatsimeni...

— Nu, ne, — purtė galvą Juozas ir ant galo pridūrė: — nors kasžinką, nieko nežinau.

— Tai dabar, che, che, che...

Kietasprandis tai laikė už didelį daiktą ir todėl juokėsi iš Juozo, kad tas neatminė.

— Nugi, kad užminei, pasakyk!

— Ugi pas Kempinį į smuklę. Juk žinai, kas ten šį vakarą!?

— Beje, beje, beje... Gerai tu sakai. Bučiau užmiršęs.

Tuoju Juozas nuėjo į savo kambarį pasizūrėti į veidrodį, ant rankovgalių užsidėt tošis, pasitaisyt kaklaraištį ir spilką įsimeigt.

— Kur eisite? — paklausiau kietasprandžio.

— Tai nė tu nežinai? — nusistebėjo ir pusiau lupų tarė: — šį vakarą balsuosime. Ten žadėjo vienas ateiti...

— Teip, o už kokius balsuojate?

— Už republikonus. Da šį-tą gauname.

— O tai jūs neveltui...

Įsmeigęs akis ilgai žiūrėjau į tą seno menciaus žmogų. Riesta, kaip peilio kriaušės, nosis man perstatė jo tolimą senoviškumą. Praplikusis pakaušis žibėjo, kaip Marso jūrės, o šalimis — apie ausis pasidraikę keli balti plaukai, lyg butų tos planetos kalnynai; visas jo kaukolės išveizdis perstatė veidmainingą respubliką...

— Republikonai, jūs republikonai — savo tokiais darbais verčiatėsi save į šašlavas, — aš pratariau į jį.

Suzibėjo Kietasprandžio akis, tarsi naktį tyje toli pasirodė traukinio žibanti liktarnia.

— Tu nieko, o nieko neišmanai, o šneki — tarė jis man linguodamas galvą.

— Turite prisimint sau tą, kad bereikalo jie balsų neperka; jie turi iš to pasinaudot.

— Ką jau jie čia pasinaudos. Męs viską, kaip per stiklą permatome ir žinome, o tu da neseniai atvažiavęs ir šneki.

Įėjo apsirengęs Juozas ir išsijėmęs, atvertęs laikrodėlio lukštą pažiūrėjo, kiek laiko.

— Na, ale, lietuviams darbininkams par-duot savo balsą, tai reiškia, kad priėtų koks urėdninkas ir prašytų priimt jį užsigergt ir pa-jodyt ant savo sprando, o jis užsigergt išsiimtų iš po skverno gerą bruklį ir jodamas kirstų kirstų ir kirstų per pečius, o jotų tokį ilgio galą, kokia ilga jo tarnystė.

Ant jų veido, kaip angies nuodai, siautė mėlynas piktumo ženklas.

— E, eikime, ką męs klausome pienburnio; da jis nieko neišmano.

Nusispjovė ir išėjo. Vėliau išėjau ir aš ir tyčiaėjau pro Kempinio smuklę. Smuklė buvo uždaryta, o viduryje girdėjosi burzgimas, kaip šiltoje krumynuose vabalų marva.

— Nelaimingi, — maniau, — kurie tik iš paveiklo yra žmonėmis, o išmintyje jų minti beždžionės, geriau, kad jie tokiais ir išrodytų.

Mano kojos žirgliojo kraštu gatvės, o akis žvalgėsi ir visur mačiau veidmainingumą amerikoniškos respublikos.

Žiburiai žibėjo melsvai-balta šviesa ir tas man priminė eiti ant atsilsio, o rytą, žinojau, kad esu prižištas ant duoninio viržio, prie tar-naujamos kapitalizmui mašinerijos. Mano ausis užė vakarykšėias darbo trimitas, o užsimasčius, tarsi per sapną, rankos griebė už paprastojo darbo įrankio.

Truputį apsistojau telegrafinio stiebo šešelyj, nes man buvo žingeidu tēmyt į tą regyklą, kuri perstatė negrų meilės papročius. Tie žmogiškai-gyvuliški gyvūnai glaudėsi, nesirupindami nė apie jokių balsavimus — jie buvo apimti nepergalimos meilės apalpimo.

— Che, che, che, — balsiai valandoms juokėsi.

Raudonas, be meilės pajautimo muras žiūrėjo į tą nematomą gyvybę, kuri vadinasi — meile ir tos plytos, tarsi kvėpavo užjautimo mintimis, o šešėlis bloškė juos vis arčiau ir arčiau prie to šalto namo, it norėdamas paslėpti ir duoti laisvę meilei.

— Tu mane myli, aš gera — pasakojo negrė savo jaunikaičiui.

— Che, che, che ir che, che, che, — be galo buvo klegamas tas nepermanomas juokas.

Valandomis negrė čiupinėjo kitelio sagas ri glostė jo juodą žandą.

(Užbaiga bus).

„Lietuvių Tauta Senovėje ir Šiandien.“ Parašė J. Šliupas, M. D. Antras Tomas. Plymouth, Pa. Spauda ir kaštai „Vienybės Lietuvninkų“. 1905. Pustl. 563. Kaina \$1.50.

„Kiškėliai“. Apysaka vaikams. Pagal Kukliną parašė A. Agaras. Kaunas. 1908. Knjgynas A. Macejavskio. Pustl. 82. Kaina 10 c. Pri-siuntė išleidėjas.

„Viltis“. No 1. Visuome-nės, literatūros ir politikos laikraštis, einas iš Vilniaus trečiadieniais, penktadieniais ir sekmadieniais. Vilnius, Didžioji gatvė, N 23, b. 10. (Išėjo 1 N 16 spalį m. 1907m.)

Pajieškojimai.

Aš Gabrys Dirsė pajieškau savo brolio Vinco Dirsės, su kuriuo turiu didelį reikalą. Jis pribuvo į Ameriką jau du metai ir dabar nežinau, kur jis yra. Jis paeina iš miestelio Daugų, Vilniaus gub., Trakų par. Kas apie jį žinote, arba jis pats, tegul atsišaukia po šiuo antrašu:

G. Dirsė,

102 Hillside Ave.

Edwardsville, Pa.

John Jasinskis,

Box 118.

Clinton, Ind.

Pajieškau savo vyro, Antano Midviko, išvažiavo jau 5 mėnesiai ir negaunu žinios, girdėjau gyvenas New Britain, Conn. 80 metų senas, plaukai geltoni, biskį rauplėtas, paliko 5 tų vaikų. Jei kas žino apie jį mel-dziu duot žinią ant adreso:

Petronė Midvikienė,

115 North 5 st., Brooklyn, N Y.

Susirinkimai.

Męs Baltimorės vietinis revoliu-oijos rėmimo komitetas pajieškome savo sąnario draugo Adomo Garliaucko, kurs buvo išrinktas į komi-tetą dėl atlikimo tulų svarbių reika-lų, bet visai to neatlikęs ir nieko mums nepranešęs prapuolė kas zin kur, kuom padarė mums skriaudą. Dėlei to prašau paties draugo A. Garliaucko, ar ko kito pranešt prie-zastį padarymo klaidos, gal mislija atsisteist kada nors, o jei ne, tad bu-sime priversti jieškot ir surast kito-kiu budu.

Sekr. rev. rėm. komiteto

P. Grinius

663 W. Fayette st., Baltimore, Md.

Forest City, Pa. Ter. Myl. Drau-gystės 44 kuopa laikys susirinkimą svetainėje „Martin Muchitz Hall“ 8 dieną lapkričio (November), nedėlioje, 5 val. po piet. Nuoširdžiai už-kviėčiu visus senuosius sąnarius ir atsivest naujus prirašyt, o gausite naujai išleista puikę knygelę „Re-voliucija“. Teipgi bus svarstymai

apie prakalbų parengimą ir kitus viešus dalykus.

kp. viršininkas A. M. Makaukas. Wanamie, Pa. TMD kuopos susirinkimas bus lapkričio 17 d., Glen Lyon, Pa., pas Juozą Anskį, 4 val. po piet. Visi draugai yra kviečiami atsilankyti, nes bus svarstoma daugelis svarbių dalykų, knygelės bus dalinamos ir rinkimai Centrališko komiteto. P. Sarpalius.

Puikus saliuonas parsiduoda.

Saliuonas stovi ant kampo, labai patogioje vietoje, ir parsiduoda dėlei šeimyniškų prietikių. Pirkėjas gauna labai lengvas išlygas. Laisnis kaštuoja 12 dol. ant savaitės, o rendos 10 dol. ant mėnesio. Atsizinot pas.

Edmand Chaymer. 221 Kent ave., Brooklyn, N. Y.

Aukos kankiniams.

Foxcroft, Me.:

J. Mikluševyčius, A. Mikluševyčienė — po 1.00. J. Tumosa, J. Petrušiusas, P. Petrušiusas, S. Genis — po 50c. M. Račila, J. Klimavyčius, K. Klimavyčius, Tafilė Klimavyčiukė, Natalija Klimavyčiukė, Morta Tumosienė, Petronė Račiliūtė — po 25c. J. Pupius 10c., O. K. 15c., K. Klimavyčius 5c., A. Klimavyčius.

Viso \$6.00

Aukos revoliucijai.

Wanamie, Pa.

P. Sarpalius, Elzbieta Sarpalienė, J. Prusaitis, V. Sarpalius, Selėma Kulvinskienė, Marė Sarpalienė, P. Ylvis, Marė Zalnieraitienė, S. Zalnieraitis, J. K. L. — po 25c. J. Sarpalius, J. Bindokas — po 10 c.

Viso 2.70.

Buvo \$197.22

Viso 199.92

Reputacija Amerikos

Amerikos reputacija yra tame, kad mes zinome, „kaip dalykus padaryti“. Szitas parodo, kad mūsų žmonės turi pajiegą, drąsą ir energiją, kad jie moka greitai sugriebti progą ir užbaigia kiekvieną darbą be pertraukimo, kad jie visada žiną ką daro, prie ko eina. Pas mus yra tikrai vienas dalykas, apie kurį mūsų žmonės ne greitai pasirupina, o tasai dalykas yra liga arba nesveikumas. Gana tankiai jie nepaiso ant pirmų nesveikumo apsišėkimų ir laukia kokį laiką iki kartais jau bu-

va per vėlu. Paprasčiausius simptomus nesveikumo, paveizdan netekimą apetito ar silpnumą, galima visados tuojaus prašalinti vartojant Trinerio Amerikoniškąjį Elikysrą Karčiojo Vyno, kuris sutaisytas iš karčių žolelių ir geriausio Kaliforniško raudcnojo vyno. Vaistas yra geriausia gyduolė visiems skilvio nesveikumams; vaistas padaro skilvį tvirtu ir pajiegiu ir priverčia jį priimti visokius valgius ir perdirbti juos į gryną kraują. Teip ilgai kaip tamista gali gerai suvirinti, esi sveiku, vienok neturi tamista nustot atsargumo ir visada turi tēmyti ant gero valgio suvirinimo. Sis vaistas visada palaikys skilvį gerame stovyje, geroje sveikatoje. Vartok vaistą tuojaus kaip tik pajusi mažiausią silpnumą. Gaunamas aptiekose. Jos. Triner, 799 Ashland Avenue, Chicago, Ill.

Proga mainų darbininkams.

Mums neišpasakytai malonu

yra išgirsti, kad skaitlius mainierių unijos kietosios anglies rajone be paliovos dididinsi, ir kad tiek daug, kaip šimtas ir penkiasdešimtis sąnarių prideda per vietinius mitingus. Tarp jų didelė dalis buvo mūsų vientaučiai, ir jie parodo, kad jie vėl pradeda interesuoties unija, ir dėlto mes tikimės, jog labai iš daug tų, kurie pirmiau prigulėję prie unijos, buvo ją pametę, ar kurie niekad prie unijos neprigulėję, į kelias savaites prisirašys prie unijos, kurią valdo gabus prezidentas John Mitchell.

Kadangi unija daugiau gero padarė angliakasiams kietosios anglies, kaip kitiems distriktais, tai ypač pritinka, kad skaitlius sąnarių tame distrikte būtų didesnis. Vienok aštuoniais mėnesiais prieš tą laiką, kada unija pradėjo didinties, tiek daugelis buvo pradėjęs apleistį uniją, kaip unijos vadams labai buvo nesmagu, kad žmonės tiek mažai interesojojasi nija. Vienok, kaip dabar pasirodo, tai buvo tik per apsilėidimą, ne kaip per nepaisymą angliakasių, kurie dabar parodo, kad jiems rupi unija, kada juos viršininkai paragino apsižūrėti.

Reikalingas

pabaigęs aptiekoriaus mokslą vyras į kompaniją vesti iš draugės aptieką Brooklyne. Pinigai nėra būtina reikalingi, Norintis tegul atsišaukia ant adreso: „Vienybė Lietuvninkų“ 120 124 Grand st. Brooklyn, N. Y.

In 7 dienas per marias

Parduodu Laivakortes, stundiu pinigų ir daiktų vienas į visas duls svieto. Parduodu Laikrodėlius, lenclugėlius, Žiedus masinėliais gromatoms dukuot \$4 iki \$100. G. J. JESZMANT, 171 N. Main st. PITTSTON, PA.

GRAMATIKA

angliškos kalbos.

su ištarimu kiekvieno angliško žodžio lietuviškai, kaip tai: *beast* (byst) *žvėris*; *eight* (eit) *aštuoni*; *eye* (ai) *akis* ir t. t. 174 psl., su prisiuntimu - \$1.25.

Naujas Budas

išsimokinimo gražiai lietuviškai rašyti, be pagalbos mokintojus, 24 psl., su prisiuntimu 10 ct. Pinigus reikia siųsti per „Money Order“ ant šio adreso:

Vaikų Draugas arba kaip išmokyti skaityti ir rašyti be mokintojo. 220 abrozėliai parodo žodžius druko ir gražaus rašto. Rašto žodžių yra 285. Pysl. 64. Su prisiuntimu 15c.

P. MIKOLAINIS, P. O. Box 62 New York City.

Nauji Tautiški Paveikslai

Naujai atspausdinti, labai gražūs.

1. Didis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas.
2. Didis Lietuvos Kunigaikštis Keistutis.
3. Didis Lietuvos Kunigaikštis Algirdas.
4. Didis Lietuvos Kunigaikštis Gedeminas.

Paveikslų miera 22x28 eolių. Prekė 35c. koznas. Paveikslas revoliucijos Lietuvoje, didumas 22x28. Prekė \$1.00. Lietuvos mapa, didumas 8x11. 5c. Pinigus prisiusdamas adresuok: J. J. PAUKSZTIS & CO. 224 E. Main st. PLYMOUTH, PA.

Lietuvizskas Žiegormeistras.

Sziuomi uziimu jau 18 metų.



Pranesu viešoms Lietuviams, kad uždėjau didelę krautuve visokių dzlegorėlių ir žiedų: kaip tai, laikrodžių sienintų, kišeninių dysto auksu vyriskų ir moteriškų su gržioms kvietkoms ir t. t. Visokių žiedų alubindų ir seip nešiot vaikams ir merginoms dideliam pastrinkime ir už prieinamą prekę.

VISOKIŲ MUZIKOS ĮRANKIŲ. Skripkų, armonikų, strunų, klarnetų, britvų, drukuojamų masinų ir pasasonų. Telposgi dzlegorėlius patalsau.

M. MINKUS, kampas Hancock ir 286 E. Market str. Wilkes-Barre, Pa.

'Lietuvos Ukininkas'

LAIKRASZTIS

Lietuvos Demokratų Partijos, skiriamas Lietuvos darbo žmonėms. Išėina viena kartą per savaitę iš Vilniaus, Lietuvos.

Jame telpa teisingos žinios iš visos Lietuvos ir kitų kraštų svieto.

Lietuvoj metų prekė... \$1.80;

Amerikoje... \$2.50.

Kam yra miela prigimta šalis tėvynė Lietuva, tai užsirašykite mėnėtajį laikraštį, iš kurio žinosite kas ten dedasi dabartiniame revoliucijos laike, ir geri pamokinimai ukės reikaluose.

Viėnas no. dėl pamatymo 5 centai

M. J. DAMIJONAITIS, 8252 So. Halsted st., Chicago, Ill.

ADRESAI

CENTRALISKŲ VIRŠININKŲ „TĖVYNĖS MYLĖTOJŲ“ DRAUGYSTĖS.

Prezidentas — M. Paltanavyčius,

15 Millbury st. Worcester, Mass.

Sekretorius — A. Ramanauckas,

122 Essex st. Lawrence, Mass.

Kasierius — L. M. Kazunas,

107 S. Main st. Shenandoah, Pa.

Knygius — J. Simanavyčius,

831 Barnes st. Plymouth, Pa.

Literatiškas Komitetas:

J. Baltrušaitis,

1418 S. 2-nd st. Philadelphia, Pa.

Dr. F. Matulaitis,

188 Bedford Ave. Brooklyn, N.Y.

V. Szliakys,

119 E. Centre st. Shenandoah, Pa.

„Vienybes Lietuvninku“

Visoki reikalaujami spaudos dalykai yra atliekami PLYMOUTH po senoviai, kaip tai: plakatai, tikietai, konstitucijos ir kiti visoki reikalingi darbai.

Siuntimas Pinigų, pardavimas Laivakorėlių ir visokių knygų, paveikslų, popieros gromatų rašymui ir teip toliaus.

PO ŠIUOM ADRESU:

J. J. PAUKSZTIS & CO.

224 E. Main Street,

PLYMOUTH, PA.